

ورود یک جوان بیست و سه ساله به
پلی کلینیک تأمین اجتماعی، با اضطراب،
شوخی همکاران و برخورد با مراجعان آغاز
شد؛ روزی که به یک کلاس واقعی تجربه
تبدیل شد

بیرون برد. همان جا فهمیدم محیط کار فقط مجموعه‌ای از
وظایف و مقررات نیست؛ مجموعه‌ای از آدم‌ها و لحظه‌هاست که
هر کدام می‌توانند تجربه‌ای تازه بسازند. وقتی روز کاری تمام
شد، نفس عمیقی کشیدم. به خودم گفتم: «این فقط شروع
است.» آن روز یاد گرفتم کار در یک سازمان فقط انجام وظیفه
یا پر کردن فرم‌ها نیست. اینجا یعنی رویه‌رو شدن با آدم‌ها،
مدیریت لحظه‌های پیش‌بینی نشده و گاهی ایجاد آرامش
برای کسی که با نگرانی وارد شده است. امروز که سال‌ها از آن
روز گذشته، هنوز تصویر آن جوان بیست و سه ساله را در ذهنم
می‌بینم؛ کمی مضطرب، کمی دستپاچه، اما پر از انگیزه.